

Пророк

Павло Грабовський

По городах ходив пророк
Віщати людям слово боже,
Карав він сміливо порок,
Життя осуджував негоже.

Та не послухали тих слів,
Зняли сліпуче грішні руки;
І полилась невинна крів;
Летіли градом каменюки.

Не залякався муж святий,
Підставив розбишкам груди,-
Він бачив морок їх густий,
Взивав: "Прочніться, браття-люди!"

Роздався разом щирий плач:
"Прости нас, отче, коли мога!
У тьмі блукаємо,— пробач
Та покажи нам шлях до бога!"

І от громада повела
По всьому городу пророка;
Ридав святий,— і потекла
Братерства проповідь широка.